

5 Kiidas jänus mora lõhki naarnud.
Jänus on kord väga muu olnud, et kuigi loomad
teda ei kardad. Kord läinud ta aga jookstes värskest
järveku tagedale, ja lambe keri, kes seal seisnud
olnud, pänd kuhat selja plagama. Pida nähes
olnud jänusel fuus kua mul, ja hakkunud nii
nangevsti jella üle naarma, et ühtegi loomad
teda kardavad, ja naarnud joni - kui mora
lõhki.

6 Uusi kuningast.

Kord olnud üks mees nii tark, et ta korda aselid
võinud talde ajada. Villeris fuidanud ta ühe puu
finu põlema, ja nii pea kui ta olnud targa jona
on ära posipunud, hakkanud igast küllest nõel
uusa hulga (tal) talde vooima ja põlenud ja
tuhaks. Hümanas tulnud aga üks pühakaks
kõrge tõugu ühe, kellest hula fuusim, ja keri
karga peas. Villeris olnud aga lugu kiipeli. See
lõinud ennast jella targa mehe ümber äha, ja
ridanud mehe ühes ta talde, ja põlenud pal mitu
tuhaks.

7 Tiine lugu uusi kuningast.

Kord olta üks mees jeda uusi kuningast näinud,
mitte parajasti ääres ilusate laulust, ilus punane kesi
peas. Mees olta aga muulnud, kes jella uusi kerge ära
fööb, ja pidada mõne linna mehed mõistma. Kõik
võlki mees jelleparast uua kessast ja laiganud telt
kõrge piest ära. Uusi kuningas hakkanud jellepeale aga
kaledate viilistama, ja koki taland igalt poolt
nõel uusa hulga kampa kooku, ja kippunud mehe
kallale. Mees, kes ratsa olnud, aranud koka selga
ja hakkand kuhat kulest edasi kihutama. Põlaga
süzi ardanud, siit nad vaimlased ta koonud ja mõist
koka reisa iluspe ronnima. Hümanas vifanud mees
kuni jellest nende kella, kus ümber nad kuhjas fuusim
jäänud, ja mees pääsund terve nabaga nende kääst

Kõrge jõudes kippunud ta tüdruku koki
paja talde panna, ja omale fuus teha. Kalle pannud
ta ühe uusi kerge, ilusa kellegi nägemate, ja
kallanud tüdruku koki koresti ära, fuus siia vato
mast ja jella külgi puidumast. Tüdruku olnud aga
meidis kimaline, ja ma tanud pajaost muide